

ΖΩΗ-ΘΑΝΑΤΟΣ

Τῆ οἰκογενεῖα Ἀχ. Α. Καϊτσέτη

A'

ΛΙΝΑ ἐπρόβαλε, γαροαῖς σκορπάει,
φιλιὰ, ἀγκαλιάσματα, — γιορτῆς αὐγὴ! —
Ἡ Λίνα ἐπέταξε, ἡ Λίνα πάει,
τὸ σπῆτι ἐρήμωσε . . . τὴν πῆρε ἡ γῆ.

✽

Ἡ Λίνα ἐπρόβαλε, ζωῆς τραγοῦδια,
ζωῆς γλυκόγελα, ζωῆς λαλιά.—
Ἡ Λίνα ἐπέταξε, πικρὰ λουλουῖδια,
Θανάτου στέφανα, κλαῦμοῦ φιλιὰ.

✽

Ἡ Λίνα ἐπρόβαλε. — Ἡ Λίνα πάει.
Τὸ δάχρυ ἀνώφελα φιλεῖ τὴ γῆ.
Νόμος ἀτέλειωτος τῆ Γῆ κυλάει:
Ζωὴ καὶ Θάνατος — Νυχτιᾶς αὐγὴ!

B'

Μετὰ ἓν ἔτος. — Ἡ ἐπιδοροφὴ της

Μὲ οὐράνιους τὴν εἶδα παλμούς ἐνδομύχους·
ἡ Λίνα καὶ πάλι μαζὺ σας πετᾷ,
κι' ὡς ὄνειρο ἀγγέλου, μ' ἀνέκφραστους ἤχους
τὰ στήθη ποῦ ἀφῆκε γλυκὰ χαιρετᾷ.

✽

«Πατέρα χρυσέ μου, γλυκειά μου μανοῦλα,
μετροῦσα μακρὰ σας τὰ πρῶτα φιλιὰ
κι' ἀπ' ἄγνωστους κόσμους — δροσόγελη αὐγοῦλα —
πετῶ ἐτῆ θερμὴ σας καὶ πάλι ἀγκαλιά.»

✽

«Στὸ πρῶτο μου γέλοιο σᾶς ἔφυγα, ἀλήθεια·
ποιὸ χέρι μὲ πῆρε δὲν ἔξερω ἀπὸ σᾶς.
Μὰ ὁ Πλάστης μου πάλι τῆς μίνας τὰ στήθεια
μοῦ δεῖχνει νὰ γύρω μ' ἐλπίδας χρυσᾶς.»

✽

«Καὶ φεύγω, καὶ τρέγω, καὶ φέρνω μαζὺ μου
τοὺς πρῶτους παλμούς σας. τὴν πρώτη μου αὐγὴ.
Μὲ θέληγτρα νέα πετᾷ ἡ ψυχὴ μου
γλυκὰ νὰ σᾶς σβύσῃ τὴν πρώτη πληγῆ.»

(1899)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΣ

